

Anna Karin Hammar: Tal på Palestinademonstration

Datum

13 januari 2024

Plats

Stockholm

Jag har här i min hand ett hjärta av olivträ från Palestina. Det är från Betlehem och för mig har det blivit en symbol för barnen i Gaza. Betlehemsborna lade ut 8000 olivhjärtan på golvet i Födelsekyrkan i december, ett för varje barn mördad i Israels angrepp på Gaza.

Jag brukar hålla om detta olivhjärta och be Gud att höra barnens bön i Gaza – om rätten till liv, om rätten till bedövningsmedel vid amputationer, om rätten att födas i en trygg omgivning. Barnen i Gaza, jag håller dem nära Guds omsorg och ber om att det ska bli ett eldupphör och ett tillträde för alla humanitära organisationer, trucklaster och konvojer med bistånd, som står och väntar vid gränsen till Rafah.

Hur ska vi kunna ge barnen i Gaza en framtid och ett hopp?

Låt mig i dag få nämna två saker som jag tror är helt nödvändiga.

Slut på väpnad kamp.

Att bejaka vår gemensamma mänsklighet

För det första – slut på väpnad kamp. Det innebär att Israel omedelbart ska upphöra med sitt försök till folkmord i Gaza. Omedelbart eldupphör.

Det är bara att hoppas att den Internationella domstolen i Haag kommer att fatta ett domslut som begär av Israel att omedelbart upphöra med kriget.

Men ska detta bli hållbart, måste också Hamas överge sin väpnade kamp.

Självklart har ett ockuperat folk rätt till väpnat motstånd om de skyddar civila, men jag tror att det finns något som är bättre än väpnat motstånd.

Det palestinska folket måste gå tillbaka till det som hände 2005 när det palestinska civilsamhället, över tvåhundra organisationer, konstaterade att förhandlingar har misslyckats men även den väpnade kampen hade misslyckats. Det som återstår är BDS – bojkott, desinvesteringar och sanktioner.

En sådan ickevåldskamp är menar jag den bästa och mest fruktbara kampen.

Tyvärr har Israels propaganda kunnat förhindra en hel del av ickevåldskampen, men jag tror att ickevåldskampen bara har börjat. Den är det enda hållbara alternativet till väpnad kamp.

Därför ska vi i Sverige omedelbart begära av vår regering att dra tillbaka den svenska militärattachén i Israel. I dagsläget innebär en svensk militärattaché att den israeliska krigföringen legitimeras av Sverige.

Vi ska begära sanktioner mot Israel tills en rättvis och fredlig lösning på den mer än sjuttiofemåriga konflikten kommit till stånd.

Vi ska påverka Hamas att omedelbart överge sin militära kamp till förmån för ickevåld och BDS.

En annan sak som vi ska påminna varandra om är denna:

Vi ska bejaka vår gemensamma mänsklighet.

Det fanns en tid då människor umgicks med varandra över den gräns som blivit blockaden av Gaza. Vi behöver nu återkalla minnet av en sådan tid då palestinier och den israeliska civilbefolkningen, israeliska judar, kunde prata med varandra och ibland umgås med varandra. Vi måste ta avstånd från Israel som stat och som statsledning och militär, men inte från civilbefolkningen och judar. Hand i hand måste vi som judar, muslimer och kristna – och alla andra – se oss själva i varandra. På djupet är vi alla lika och har samma mänskliga behov av omsorg, trygghet och värme. Vi har behov av att bli sedda i våra lidanden såväl som i vår styrka. Det är en förutsättning för att bygga freden.

Barnen i Gaza väntar på världens vuxenansvar.

Därför:

Stoppa folkmordet i Gaza.

Omedelbart eldupphör.

Stoppa den väpnade kampen.

Bojkotta Israel och ta initiativ till sanktioner.

Kalla hem Sveriges militärattaché i Israel.

Se alla människor som medmänniskor.

Tack för ordet!

Taggar

2020-tal, 2024, Kvinna

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/anna-karin-hammar-tal-pa-palestinademonstration>